

hvis han tror, at jeg paa nogen Maade har søgt i Forretningsudvalget i den overordentlige Kommission at give de paagældende Skrivelser en saadan Form, at de ikke blev et rigtigt Udtryk for de Meninger og Anskuelser, der har gjort sig gældende i Kommissionen. Jeg kan saa meget sikrere sige dette, som jeg ikke paa nogen Maade hverken direkte eller indirekte har været med til at koncipere de paagældende Skrivelser. Det kan altsaa ikke bebrejdes mig, at det Standpunkt, jeg har forfægtet, fortrinsvis er kommet til Orde, medens det ærede Medlem, saa vidt jeg forstod, følte sig brøstholden over, at det Standpunkt, han havde forfægtet, ikke var blevet tydeligt nævnt i Skrivelsen. Jeg har ingen Andel deri, og jeg skulde tro, at heller ikke nogen anden har nogen Andel deri, for saa vidt der skulde være Tale om bevidst at søge noget fremmet paa noget andets Bekostning. Jeg tror, Skrivelsen er forfattet rent forretningsmæssigt af de paagældende Embedsmænd i Kommissionen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem fra Bjerre opfattede mine Udtalelser fra før paa den Maade, at jeg ikke skulde mene det nødvendigt at gaa til Rigsdagen med en Sag som den foreliggende. Dette er for saa vidt rigtigt, som jeg ikke havde troet, det havde været nødvendigt efter det, der i lignende Tilfælde er foregaaet tidligere. Det havde ikke været nødvendigt, hvis ikke Landbrugsudvalgets Flertal havde stillet sig paa en helt anden Maade i denne Sag end i andre Sager. Som Sagen nu har udviklet sig, erkender jeg, at det er ganske nødvendigt at gaa til Rigsdagen med et Lovforslag som det foreliggende for at faa ryddet den Misforstaaelse og den Misfornøjelse med den trufne Ordning til Side, som umuliggør heldige Virkninger af de Foranstaltninger, der er trufne.

Det ærede Medlem udtalte en Anerkendelse af det rigtige i min Paastand om, at Landbrugsudvalget som Helhed tidligere har indtaget en ganske anden Stilling til Spørgsmaal af lignende Art og medførende mere betydende Indgriben end det foreliggende Spørgsmaal, men det betingede altsaa ikke, at man i Fremtiden vil fortsætte paa denne Maade. Ja, jeg maa tilstaa, at naar man fra Landbrugsudvalgets Flertals Side

gentagne Gange uden Opfordring har anmodet Ministeren om at række en hjælpende Haand til det Landbrug, der var i en vanskelig Situation, selv om det medførte en Pligt for andre til Aflevering af visse Varer, kunde jeg slet ikke tænke mig, at man, naar man kom i en Situation, hvor det gjaldt andre Forhold, vilde stille sig paa et modsat Standpunkt. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem fra Bjerre heller ikke her vil garantere, at det aldrig i Fremtiden kan blive nødvendigt fra Landbrugets Side at anmode om, at Loven af 7. August 1914 maa blive anvendt i en Situation, som er vanskelig for enkelte Borgere her i Landet.

Formanden: Folketingsmand Frøkjær har Ordet for en kort Bemærkning.

Frøkjær: Jeg troede, at jeg, da jeg talte før, havde talt baade klart og tydeligt, saa at enhver kunde forstaa mit Standpunkt, og jeg tror heller ikke, der er andre end det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), der har misforstaaet mig. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister ganske godt forstod, at det konservative Folkeparti ønskede denne Sag ordnet som en Samfundssag, ikke alene ud fra et Producentstandpunkt, men ogsaa ud fra Forbrugernes Standpunkt. Det ærede Medlem fra Rønne mente, at jeg ikke stod paa det samme Standpunkt som mit Partis Medlemmer i den overordentlige Kommission. De har foreslaaet en Forbeholdelsesret af $\frac{1}{2}$ kg Uld pr. Familiemedlem, men i Bekendtgørelsen staar der $\frac{1}{4}$ kg, saa de har endda foreslaaet mere, end der staar i Bekendtgørelsen. Men jeg kom slet ikke ind paa den Sag. Det ærede Medlem fra Rønne har helt misforstaaet mig. Jeg sagde, det var klart, at det ikke kunde gaa an, at der var Medlemmer af vort Samfund, som levede højt og havde Garn nok og Klæder nok, medens der var andre, som manglede baade Garn og Klæder; derfor skulde vi se at faa Sagen ordnet. Jeg sagde ikke, hvor meget hvert Individ maatte beholde. Det kan godt være, vi kan komme dertil, at vi skal aflevere al vor Uld. Enkelthederne kan det ikke nytte at tale om her i Salen. Dem maa vi se i Udvalget at faa ordnet paa den bedst mulige Maade. Det er vort Partis Mening, og det er min Mening.

Indenrigsministeren (Rode): Den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører for